

ővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.485/2008/6.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Meless Annamária ügyvéd (1075 Budapest, Síp u. 4. szám) által képviselt felperesnek a Dr. Szűcs Viktor Géza Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Alkotmány u. 23. I. em. 3. szám, ügyintéző: dr. Szűcs Viktor Géza ügyvéd) által képviselt alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. november 27-én kelt 6.G.40.737/2007/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. és 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 168.000 (Egyszázhatvannyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására - a felhívásban megjelölt módon és számlára - fizesse meg az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 345.690 (Háromszáznegyvenötezer- hatszázkilencven) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes mint jogosult meghatalmazással igazolt jogi képviselőjének közreműködésével 2007. január 31-én kérte az alperes mint kötelezett ellen fizetési meghagyás kibocsátását. A kötelezett 2007. március 23-án kiállított cégmásolata szerint a székhelye Budapest, ... utca ... szám alatt van 2005. augusztus 4. napja óta. A Fővárosi Bíróság 2007. március 23-án a fizetési meghagyást kibocsátotta a kötelezettel szemben összesen 8.982.536 forint főkövetelésre és járulékaira. A fizetési meghagyás részben jogerőre emelkedett, a kötelezett 5.761.478 forint összegű főkövetelés és járulékaira ellentmondással élt.

A kötelezett 2007. április 24-én benyújtott ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes végleges keresetében az alperes kötelezését kérte 5.761.478 forint tőke és annak 2006. október 1-től a kifizetés napjáig járó évi 12,5 %-os késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére. Az elsőfokú bíróságnál a peres ügyet 2007. május 2-án iktatták új ügyszámra.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az alperes mint vevő és a felperes mint eladó között 2006. január 16-án megállapodás jött létre az eladó forgalmazási körébe tartozó árucikkek árendaménnnyel történő értékesítésére

azzal, hogy az áru átvétele az eladó telephelyén történik, a vevő a számlákat 60 napon belül kiegyenlíti, késedelem esetén az eladó 12,5 % késedelmi kamatot számít fel. Az eladó a vevőnek 10.000.000 forintos hitelkeretet biztosított. A felperes az átadott áruk ellenértékét leszámlázta, a számlákat az alperes átvette, de azokat nem egyenlítette ki. Az alperes az áruk átvételét igazolta a szállítóleveleken, átvett számlákkal szemben kifogással nem élt. Az alperes a 2007. november 14-én benyújtott ellenkérelmében a követelést nem ismerte el és illetékességi kifogással élt. Előadta, hogy a székhelye 2006. október 19-től Pécsen van, így álláspontja szerint az eljárásra a Fővárosi Bíróságnak nincs illetékessége, ezért a keresetlevél áttételét kérte. Utalt arra is, hogy a felperes nem csatolta a fizetési meghagyáshoz az ügyvédi meghatalmazást, így a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani. Bejelentette, hogy a fizetési meghagyás jogerőre emelkedett részére perújítási kérelmet terjesztett elő a Pécsi Városi Bíróság előtt.

Az elsőfokú bíróság a 2007. november 27-én kelt 6.G.40.737/2007/6. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.761.478 forint tőkét és ennek 2006. november 30-tól a kifizetés napjáig járó évi 12,5 %-os késedelmi kamatát és 666.963 forint perköltséget, egyebekben a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság a határozatát azzal indokolta, hogy a felek között a Ptk. 379. §-a szerinti szállítási szerződés jött létre, amely alapján az alperes mint megrendelő az átvett áruk ellenértékét köteles megfizetni, annak összegszerűsége a felek között nem volt vitás. Az elsőfokú bíróság ezért a kereseti kérelemnek megfelelő tőkeösszegben marasztalta az alperest, a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját a szállítási szerződés rendelkezéseinek megfelelően mérlegeléssel megállapított középátlagos időpontban állapította meg. A kamat mértékét a felek szerződése alapján határozta meg, a szerződéstől korábbi kamatfizetési kezdő időpontra vonatkozó keresetet utasította el. Megállapította, hogy a felperes jogi képviselője 2007. január 31-én csatolta az ügyvédi meghatalmazását. Rögzítette, hogy a fizetési meghagyás benyújtásakor 2007. január 31-én a rendelkezésre álló

cégmásolat adatai szerint az alperes székhelye Budapesten volt. Az alperes székhelyének időközben bekövetkezett változásának azért nem tulajdonított jelentőséget, mert a Pp. 42. §-a alapján a bíróság illetékességének megállapításakor a keresetlevél beadásának időpontja az irányadó, és a keresetlevél benyújtásakor a az alperes székhelye Budapesten volt a közokirat tanúsága szerint. Utalt arra is, hogy az esetleges függő jogi helyzet bevétele az eljárást feleslegesen elhúzta volna, a fizetési meghagyás elleni perújítás pedig a kereset elbírálását nem akadályozhatta. A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése és a 32/2003. IM rendelet felhívása mellett rendelkezett.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be 9. illetve 10. sorszám alatt fellebbezést, amelyben lényegében megismételte az általa korábban előadottakat; az illetékességi kifogását, a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemnél az ügyvédi meghatalmazás hiányát, valamint az illetékesség hiánya miatt az áttétel iránti kérelmét.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte helyes indokaira figyelemmel.

A Fővárosi Ítéltábla az irányadó tényállást azzal egészíti ki, hogy az alperes székhelye 2005. augusztus 4-től 2006. október 19-ig Budapest, .. utca ... szám alatt volt, majd 2006. október 19-től Pécs, utca szám alá került, amely változást a cégbíróság 2007. május 29-én kelt végzésével jegyezte be a cégjegyzékbe, és ez a változás 2007. június 21-én jelent meg a Cégléletről.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Pp. 129. § (1) bekezdése értelmében ha a keresetlevélből vagy mellékleteiből az tűnik ki, hogy az ügy más bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a perre más bíróság illetékes, és ez a bíróság (hatóság) az iratokból megállapítható, az elnök elrendeli a keresetlevélnek ehhez a bírósághoz (hatósághoz) való áttételét.

Az áttételt elrendelő végzést kézbesíteni kell a feleknek és az alperes példányához csatolni kell a keresetlevél másolatát. A bíróság az áttételt elrendelő végzését maga is megváltoztathatja.

A Pp. 42. §-a értelmében a bíróság illetékességének megállapításánál a keresetlevél beadásának időpontja az irányadó.

A Pp. 43. § (1) bekezdése értelmében a bíróság az illetékességének hiányát hivatalból veszi figyelembe. Ha azonban az illetékesség nem kizárólagos, az alperes érdemi ellenkérelmének (139. §) előadása után az illetékesség hiánya figyelembe nem vehető.

A Pp. 316. § (1) bekezdése értelmében a fizetési meghagyás iránti kérelem elintézésére a 95. §, a 124. § (3) bekezdése valamint a 129. §, 130. § és 132. §-ok rendelkezései megfelelően irányadók.

A Pp. 29. § (1) bekezdése értelmében az a bíróság, amelynek területén az alperes lakik, mindazokban a perekben illetékes, amelyekre más bíróság kizárólagos illetékessége megállapítva nincs (általános illetékesség).

A Pp. 30. § (1) bekezdése értelmében a jogi személyek elleni perekben az általános illetékességet a jogi személy és annak képviselőjére hivatott szerv székhelye egyaránt megalapítja.

A fenti jogszabályi rendelkezések egybevetéséből következően az elsőfokú bíróságnak a fizetési meghagyás kibocsátásakor is vizsgálnia kellett az illetékességét. A fizetési meghagyás benyújtásakor a Fővárosi Bíróság illetékessége kétséget kizáróan megállapítható volt, az alperes székhelyváltozásának cégbírósi bejegyzésére 2007. május 29-én kelt végzéssel, közzétételére pedig 2007. június 21-én került sor. A bíróság illetékességének

megállapításánál a kereset (kérelem) benyújtása időpontjában fennálló körülményeket kell figyelembe venni (BH2000. 262).

Az alperes a fizetési meghagyás elleni ellentmondásában semmilyen módon nem utalt a székhelyváltozásra, illetékességi kifogását csak a 2007. november 14-én érkezett 5. sorszámú, majd a 2007. november 27-én tartott tárgyalás napján telefaxon érkezett előkészítő iratában terjesztette elő, amely csak a tárgyalás berekesztését követően, 2007. november 29-én érkezett meg eredeti példányban az elsőfokú bírósághoz.

A Pp. 43. § (2) bekezdése értelmében az illetékességnek vagy az illetékesség hiányának megállapítására előadott tényállítások valóságát a bíróság csak akkor vizsgálja, ha azok a köztudomással vagy a bíróság hivatalos tudomásával ellenkeznek, vagy egyébként valószínűtlenek, vagy ha azokat az ellenfél vitássá teszi. Az alperes pedig a az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát nem sokkal megelőzően, részletesebben kifejtve pedig az ítélethozatal után juttatta el a bírósághoz az illetékességi kifogását, egyebekben érdemi védekezését alátámasztó tényállást nem terjesztett elő, arra vonatkozó bizonyítékait nem csatolta és nem jelölte meg.

A Pp. 141. § (6) bekezdése alapján, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával bizonyítékainak előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedik és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előterjesztésének, előadásának bevárása nélkül határoz.

Helyesen döntött a Fővárosi Bíróság, amikor a perben a rendelkezésére álló közhiteles cégmásolat adatai alapján az illetékességét megállapította, és a kitűzött tárgyaláson az alperes szabályszerű idézése ellenére való távolmaradása mellett az ügyben érdemi határozatot hozott.

Helytálló az elsőfokú bíróság ítéletének az a megállapítása is, hogy a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelméhez a felperes (jogosult) képviselőjében eljáró ügyvéd a meghatalmazása csatolásával igazolta a képviselői jogosultságát. Ennek folytán az alperes fellebbezése e vonatkozásban sem helytálló.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) és (2) bekezdése valamint az 1990. évi CXIII. törvény 74. § (3) bekezdése értelmében alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 15. § (3) bekezdése és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték külön felhívásra történő megfizetésére.

A felperes a kereseti kérelmében az alperes perköltségben való marasztalását is kérte, ezért a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (5) bekezdései alapján, a 4/A. § szerint az általános forgalmi adóval növelt összegben meghatározott ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes részére történő megfizetésére kötelezte az alperest.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2009. március 26.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s.k.

előadó bíró

s.k.

Dr. Sándor Ottó

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő